

פרשת ויקרא תש"פ – ההזדמנות הרוחנית שטמונה במשבר הקורונה

1. **אגרות הרי"צ חלק יז, אייר תרצד:** מלבד מצב כישרונותיו של האדם - אם רגילים ובינונים או מאירים ונפלאים, וכן טבעו אם ביישן ועצב או עליז וצוהל – הנה ההשגחה העליונה מזמנת תקופות מיוחדות אשר לפעמים משנים טבע האדם ומפתחים כישרונותיו להעמידו על גובה מיוחד, להסתכל בתכלית חיי האדם על פני האדמה. התקופה היותר חזקה בפעולתה על מהלך נפשו והתפתחות כישרונותיו, היא זו העשירה בעיניי וייסורים בעד עבודת תעמולה בשקידה ובמרץ בשביל דעה מן הדעות, ובפרט מי שנאבק ולוחם עם רודפיו בעד קיום וחיוזק דתו. תקופה זו עם היותה סבוכה בעיני הגוף וייסורי הנפש, הנה עשירה היא ברושמים חזקים והם ימי האור בחיי האדם.

שמואל ב כד, יד: ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד ה' כי רבים רחמיו וביד אדם אל אפלה – **רד"ק:** זהו הדבר כמו 'הנה יד ה' הויה [במקנך] ... כי ברעב אף שהוא ביד ה', יפלו גם כן ביד אדם, שילכו למצרים או לשאר ארצות לשבור בר ולחם, אבל הדבר אין בו אלא יד השם לבד.

2. **ספר העקרים ד, יח:** מה שגרם לאנשים לפקפק בתועלת התפילה ... וזה שהם אומרים שלא יימלט הדבר מחלוקה: או שנגזר מה' טוב מסוים על אדם או שלא נגזר, אם נגזר - אין צורך בתפילה ואם לא נגזר - איך תועיל התפילה לשנות רצון ה'? לגזור עליו טוב לאחר שלא נגזר?!

השגות הרמב"ן לספר המצוות מצוה עשה ה': 'וכי תבואו מלחמה בארצכם על הצר הצורך אתכם והרעותם בחוצרות ונזכרתם לפני ה' אלוקים' - והיא מצוה על כל צרה וצרה שתבוא על הצבור לצעוק לפניו בתפלה ובתרועה. **רמב"ם הלכות תפילה א:** חיוב מצוה זו שיהא ... מגיד שבחו של הקב"ה ואחר כך שואל צרכיו ... אם היה רגיל מרבה בתחנה ובקשה ואם היה ערל שפתים מדבר כפי יכולתו. [ויותר פרטי התפילה הן מצוות חכמים מדרבנן].

בראשית ב, ה: וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר ה' אלוקים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה - **רש"י:** ומה טעם לא המטיר? לפי שאדם אין לעבוד את האדמה ואין מי מכיר בטובתן של גשמים. וכשבא אדם וידע שצורך הם לעולם, **התפלל עליהם וירדו וצמחו האילנות והדשאים.** **הנצי"ב מוולוז'ין הרחב דבר במדבר כג:** אפילו בזמן שהקב"ה רוצה להשפיע טובה ... **כך רצונו שיתפללו מקודם.** וראיה לזה מתפילת אליהו על הגשמים, שלאחר שה' הקדים הבטחתו ואמר "לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה", והלך והוריד אש מן השמים וקידש שם שמים ברבים, הוצרך לעלות אל ההר להתפלל על הגשמים, שכך היא המידה שכדי להוריד את זה צריכים תפילה.

3. **ברכות כו, ב:** רבי יהושע בן לוי אמר: תפלות כנגד תמידין תקנום ... תניא כוותיה דר' יהושע בן לוי: מפני מה אמרו תפלת השחר עד חצות? שהרי תמיד של שחר קרב והולך עד חצות ... ומפני מה אמרו תפלת המנחה עד הערב? שהרי תמיד של בין הערבים קרב והולך עד הערב ... ומפני מה אמרו תפלת הערב אין לה קבע? שהרי אברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב קרבים והולכים כל הלילה.

4. **ליקוטי שיחות ב/112:** אין אומרים 'בקשה' אלא 'תפילה' ויש בין המושגים הבדל מהותי: 'תפילה' היא כמו שאמרה רחל "נפתולי אלקים נפתלתי" [וברש"י: מלשון חוטים ופתילים שנמשכו ביני ובין אחותי, וכך התפילה היא 'תפילה' שנמשכת מהאדם עד ה', וכן נאמר במשנה כלים פ"ג: 'הטופל כלי חרס' שהוא מחבר שכבת עפר אל הכלי]. שכן לכל יהודי יש נשמה הקשורה עם הקב"ה, אך הנשמה מוכרחת להתקשר עם ענינים גופניים כמו אכילה, שתיה וכיוצא בזה ובאותו זמן נחלשת התקשרות עם הקב"ה. ולכן נקבעו זמנים מיוחדים לתפילה כדי **לחדש ולחזק את הקשר עם הקב"ה.**

הרבי מלובאוויטש שערי תפילה קכז-קכח: מלבד הבאת הקרבן בפועל, צריכה להיות גם ההתבוננות שחטא לאלוקיו בגופו ובנפשו וראוי לו כו' [למות בעצמו] לולי חסד הבורא שלקח ממנו תמורה וכפרה הקרבן הזה... וכל שכן בזמן הגלות שביהמ"ק אינו קיים ואינו יכול להביא שור שמן כפשוטו ... לא שייך כאן אלא ענין הקרבן **ברוחניות**, להקריב מלשון **קירוב** את **נפשו לה' על ידי עבודת התפלה.**

אגרות קודש יח/קכו: במענה למכתבו בו כותב אודות התפלה שלו ומצב רוחו הקשור בזה ואיך שזה פועל צמצום הפרנסה שלו וכו'. שמענו סיפור מכ"ק מורי וחמי דמנהג חסידים הראשונים שהיו **מחלקים התפלה לכמה חלקים.** זאת אומרת שההתבוננות בעניינים ובכוונת פירוש המלות היו מחלקים לכמה ימים, באופן שבמשך כשבוע או שבועיים היו גומרים פירוש המלות פעם אחת ואחר כך חוזר חלילה.